

## Belșug

George Bacovia

---

Culori și fum de toamnă, plâns de poet,  
Apa e rece, frunzele plouă -  
Vorbește încet, pășește încet,  
Că totul cade cu o jale nouă.

Vinul, și mierea, și grâul tot  
Le-au strâns, pe grabă, cine-a putut...  
Tuse, și plânset visele scot,  
Du-te, oriunde, frunză de lut...

Și-o păsărică în grădina brumată,  
În liniștea rece, a iarnă-a făcut -  
Am strănutat pe o stradă curată,  
Frunzele toate încă n-au căzut.

A fost odată... va fi odată...  
Nu spune zarea, dar spune omul -  
Numai acum e niciodată...  
Adânc, prezentul, închide tomul...

Mă duc, tot acolo, în marea clădire,  
E ora, de la care rămân închis -  
O emoție... o amortire...  
E toamnă... mi-au dat de scris...